

[Pitzner.]

ikke vil kunne faa et Areal blot tilnærmelsesvis saa stort bebygget for den Pris, der her bliver Tale om.

Vi har i et Folketingsudvalg for Tiden liggende en Indstilling vedrørende Stats-hospitalet i Sønderborg, hvor der skal bygges en Bygning til 26 Plejersker, uden nogen som helst yderligere ekstraordinær Indretning og en lille Smule Badeanstalt i en Forbindelsesbygning i en Etage. Der er forlangt, hvad vi er gaaet imod — men jeg vil dog gaa ud fra, at Prisen vil komme op derimod —, en 240 000—250 000 Kr. Sammenholder man det med det, der her kan faas efter Omdannelsen, føler jeg mig overbevist om, at Staten vil være vel tjent med den Sum, man vil komme til her; og jeg betragter det som aldeles givet, at hvis Staten skal købe Grund og bygge, bliver det ganske anderledes dyrt, end dette her vil blive.

Jeg giver det ærede Medlem Hr. Hauge Ret i, at Hvedholm ikke er skønt; det har ingen skøn Arkitektur. Men jeg kan ganske tiltræde, hvad det ærede Medlem Hr. Hauge sagde, at selve det haandværksmæssige Arbejde er aldeles fortrinligt gjort.

Saa er der anket saa meget over Avlsbygningernes nære Beliggenhed ved Hovedbygningerne. Alt er jo relativt. Avlsbygningerne ligger ikke saa overordentlig langt fra Hovedbygningerne, men dog efter min Mening ikke saa nær, at det paa nogen Maade kan virke generende for det Formaal, der her er tænkt paa. Kan Staten købe Hvedholm til den Pris, her er sat, og har Staten Brug for Hvedholm til det Øjemed, der regnes med her, kan jeg ikke se rettere end, at det maa være formaalstjenligt for Staten at erhverve denne Ejendom.

Ministeren for Sundhedsvæsen (Rubow): Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget. Jeg sætter saa meget større Pris paa den Modtagelse, det har faaet, som den jo kommer fra ganske særlig sagkyndige paa dette Omraade, idet tre af de ærede Ordførere er Medlemmer af Tilsynsraadet for vort Sindssygevæsen, medens den fjerde er en Læge.

Jeg takker det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget. Jeg forstod, at han i det store og hele giver det Tilslutning.

Til det ærede Medlem Hr. Kammers-

gaard vil jeg først sige, at jeg kan godt være enig med det ærede Medlem i, at Ordet „Plejehjem“ for en Anstalt som denne er bedre end Ordet „Plejeanstalt“, som vi har brugt; og jeg har ikke det mindste imod at anvende denne Betegnelse.

Det ærede Medlem Hr. Kammersgaard omtalte Sindssygeoverlægernes Stilling til Lovforslaget. Nu vil jeg dertil først sige, at den af Sindssygeoverlægerne, som faar mest at gøre med dette Hjem, fuldt ud har tiltraadt Lovforslaget. Men jeg giver det ærede Medlem Ret i, at en stor Del, maaske de fleste, af Sindssygeoverlægerne til at begynde med har været meget imod denne Form for Udvidelsen af vore Sindssygehospitaler og, selv om de kan tiltræde dette enkelte Forslag, har sagt, som det ærede Medlem udtrykte sig, at det var ganske utilstrækkeligt og uforsvarligt — saaledes faldt vist Ordene. Og det ærede Medlem var inde paa den Tanke og gik afgjort ind paa den Tanke, at vi i det store og hele bør følge de sagkyndige, der, som det ærede Medlem sagde, bærer Byrden og er de sagkyndige.

Jeg ved ikke, om det altid bør være Rettesnoren for Administrationen eller den høje Rigsdags Medlemmer, at man ubetinget bør følge de sagkyndige. Jeg tror, at det til Tider vil bringe overordentlige Vanskeligheder baade for Rigsdagsmænd og Regeringsmedlemmer, og at det kan bringe ærede Medlemmer i endog særdeles vanskelige Situationer. Vi kan f. Eks. blot se paa Museumsforslaget. Skal man følge de sagkyndige, hvem af de sagkyndige skal man saa følge? Der er mindst to eller tre Standpunkter indenfor de sagkyndige. Og naar Forsvarslovene en Gang kommer til Behandling, maa jeg spørge, om det ærede Medlem da agter at følge de sagkyndige? Jeg tvivler noget derom. Det forekommer mig, at baade Administrationen og Rigsdagens Medlemmer vel i høj Grad bør høre de sagkyndige, men derefter bør tage et Standpunkt, som ogsaa tager Hensyn til andre end de sagkyndige, nemlig til Befolkningen i dens Helhed og til Statens Finanser.

Naar jeg saa stærkt er gaaet imod de sagkyndige paa dette Omraade, er det for det første, fordi jeg mener, at de sagkyndige ikke helt har Ret, og dette Standpunkt er jeg naaet til, dels ved mine egne Erfaringer — jeg har ogsaa haft Uddannelse som Sindssygelæge —, dels ved Erfaringer fra andre Lande, hvor man til Dels er gaaet over til at benytte Familiepleje i langt større Ud-